

Greta je prestrašeno kriknila in se nemirno ozrla okrog sebe. Tako lepe pokrajine ni videla še nikoli.

»Oprostite prosim, kje pa sva?« Je slaščičar vprašal majhnega možička.

»Civik, javi, sukala, pe ta vincicin« je z nežnim glasom povedal možiček. Greta in slaščičar sta se debelo pogledala in odkimala z glavo. Razumela nista niti ene same besede nenavadnega možica. Možiček je na enkrat izginil, kot bi pogreznil v zemljo.

»Očitno, sva zelo daleč, saj takšnega kraja in takšne smešne govornice nisem slišala še nikoli« je zavzdihnila Greta in naslonila svojo glavo na slaščičarjeva ramena.

Medtem, pa se je mestece Mesečev sij, že pričelo prebujati. Iz kuhinj je zadišalo po topli mlečni kavi. Raznašalec časopisa je razdelil skoraj vse časopise in steklenice svežega mleka so že čakale pred vrati majhnih pisanih hiš.

»Skoči do slaščičarne po rogljičke,« je prosila Marjetica svojega moža Toma.

»Pa prinesi še kakšno od slastnih penic, rdeče so moje najljubše.«

Tom je zajahal kolo in se brž odpeljal po Ulici starih hiš.

Že od daleč je zagledal, da se pred slaščičarno nekaj čudnega dogaja.

V deželi, kamor sta prispela Greta in slaščičar govorijo prav poseben jezik. Tudi njihove črke so zelo nenavadne. Izmisli si znake za posebno abecedo. Bi znal napisati svoje ime?

A	B	C	Č	D
E	F	G	H	I
J	K	L	M	N
O	P	R	S	Š
T	U	V	Z	Ž